

Avstrijska politika mora odločiti, ali da z Rusijo pomore izvršiti veliko delo civilizacije na jugu, ali da v zvezi s Turki in Angleži prične proti Rusiji vojsko. „Pest. Lloyd“ se telegrafuje iz Dunaja, da je tu že več dni poročnik Ruskega cara gosp. Taškov, ki se neprestano dogovarja z grofom Andrassyem, in danes se sliši, da je Taškov 16. dne izročil našemu cesarju novo pismo cara Ruskega; v odločilnih krogih nadvladuje misel, da barometer današnje situacije kaže na vojsko.

Vélike oblasti Evropske so zahtevale od Turške vlade premirje za šest tednov. Al Turška vlada ni hotela privoliti v premirje, da ne bi s tem pripoznala Srbije za državo, ki jo ima le za puntarico.

Prej že so iste oblasti tirjale od Turške vlade nujno reforme za Bosno, Hercegovino in Bulgarsko, tirjale so tudi zanesljivo poročstvo za te reforme. Turška vlada pa teh reform ni hotela dovoliti, da ne bi s tem pokazala, kako se „punti“ nagradujejo ali poplačujejo.

Zdaj pa kar naenkrat Turška vlada privoli v premirje — ne samo za 6 tednov, ampak za celih 6 mesecev, ne samo v reforme za Bosno, Hercegovino in za Bulgarsko, ampak za vse Turško cesarstvo, privoli v nekako ustavo pod načelstvom vladarja, ki je po verski postavi najabsolutnejši na svetu.

K privoljenju v primirje za 6 mesecev je Turčija primorana po najhujši sili, kajti zima bila bi za njene najboljše vojake iz Azije in Afrike najhujši čas, ker bi mrazu ne bili kos; nasprotno pa sili Srbijo, da zavoljo prevelikih stroškov razpusti pozimi velik del svoje vojske, ki je zdaj najlepše sestavljena in razvita ter navdušena za vojsko; če bi pa se razšla, trpi pod tem vojaški duh in Srbija bila bi mnogo na slabšem.

Z vpeljanjem ustave po vsem cesarstvu hoče dalje Turčija razdreti zgodovinsko zvezo med krščanskimi deželami, ki so zgubile državno samostalnost, ter potopiti jih popolnoma v Turškem življenju. Pri tem pa misli pokazati pred lahkoverno Evropo dobro voljo za vpeljavo svobodnih naredeb! Res je prvo ali drugo enemu delu Evropskega časnikarstva zelo všeč; taki hvalijo Turško diplomatično modrost, češ, da je prekosila kneza Gorčakovega. Al ravno tisti del časnikarstva se je radoval in hvalil Turke, ko so odstavili Abdul-Aziza, ter veselja vriskal, češ, da je Rusija ob tla in prevarjena.

Tako bo menda tudi zdaj. Prav zato, ker hvalijo navihanost Turčije, bilo bi res smešno, zahtevati od Srbije in Črnogore, iti na limance in skleniti premirje edino nji koristno. Srbija je res to past zapazila in odločno odbila Turške ponudbe gledé premirja.

Kar se tiče državne ustave, kakoršno ima Turčija v mislih, ta ne more biti koristna ne Bulgariji, ne Srbiji in ne Bosniji, kajti Turki bi gulili in drli te dežele tako ali tako. „Ne boj se!“ — kriči Turek, kedar kristijanu glavo seka, in tak „ne boj se“ skrivaj bi se pod reformami Turškimi. Za ustavo Turčija sploh nikakor ni; načrt in volilni red Midhat-paše še daleč presega Schmerlingovo ustavo; Turški kristijani bi v državnem zboru v Carigradu imeli še manj glasov, kakor jih imajo Slovani Avstrijski na Dunaji. Take ustave se bodo kristijani branili, dokler jim bo mogoče.

Zdaj je vse odvisno od Rusije. Kaka pota ima do svojega cilja in kateri je njen cilj, to še ni po vse jasno. Tistim, ki hočejo Turško gospodstvo po vsaki ceni obdržati, bo zdaj dobro došla ta najnovejša podoba Turškega humbuga. Pametni državniki pa dobro vedó, da je tega humbuga že dosti bilo, in se ne bodo dali več slepiti.

— Najnovejše iz krogov diplomatičnih je danes to, da Rusko-turški boj je gotov. Rusija ne uganja šal, pa tudi se ne daje več s seboj norčevati, — in norčija je Turška ponudba 6 mesečnega premirja! Srbija in Črnogora ste norčavo ponudbo odbili, in Francozki časniki, ki blizo stojé vladi, izrečno odobrujejo to. Gotovo je po vsem zdaj to, da niti Francozka, niti Italija, niti Nemčija se ne bodo stavile Rusiji na pot, ko napové Turčiji vojsko. Če pa te tri vlade ostanejo o Rusko-turškem boji neutralne, tudi Avstro-Ogerska ne bo padla v ono staro napako od leta 1854, da si Rusijo zopet kot sovražnico nakoplje na glavo. Misliti se tedaj sme, da se v Avstriji poprej zlomi vpljiv Magjarski, kakor da bi dinastija Avstrijska hotela vojsko s Rusijo za to, da se vzdrži Turčija. Po takem bode boj Rusije s Turčijo samo dvo boj med njima, in čem večja bode sreča Ruske armade, tem hitreji in odločnejši udarci bodo raztepli Turčijo, ki dandanes že stoji na zadnjih nogah, ker nima ne denarja ne vojakov, Rusiji pa boste Srbija in Črnogora v zdatno pomoč — in Turčiji je odzvonilo na veke!

Iz Turškega bojišča. — S premirjem, katero so ponujali Turki za celih šest mesecev, ni nič, Srbi so ponudbo zavrgli, rekoč, da dalje ko do novega leta premirja ne dovolijo. Zdaj še diplomacija, ki bi Turčijo na vso moč rada ohranila, posreduje med Turki in Srbi zarad premirja. V Petrogradu se zdi Turčije ponudba tiala Rusiji pod noge vržena, zato pa je tudi gotovo, da Rusija gre v vojsko. — V Srbijo prihajajo neprenehoma Ruska krdela, zadnje dni prišlo je neki 4000 kozakov na enkrat. Pa tudi Nemcev, Lahov in Francozov prihaja veliko. — Tudi Grški narod se je vnel, ministerstvo pripravlja predlog, da se ima vsa mladina od 20. do 30. l. v orožje poklicati. — Angleška je tudi za boj pripravljena — na pomoč Turku, se vé da. Admiraliteta je poročila ministerstvu, da v treh tednih zamore v Arhipel spraviti 90.000 mož.

Iz bojišča ni od nikoder novic posebne važnosti. Ob Drini so 14. t. m. Turki prijeli ofenzivo in hoteli prodreti naprej, pa so bili s precejšnjo izgubo ljudi nazaj vrženi. Drugje med Srbi in Turki ni bilo boja. — Ob Črnogorski meji je Derviš-paša napotil se proti Danišovemu gradu. Na Maljatskem brdu pa so ga postavili Črnogorci in dobro našeskali. Turka je padlo okoli 2000 mož, med njimi tudi Djelapin-paša, Poljak po rodu, in več viših častnikov. — Ustajniki so pod poveljstvom Peko Pavloviča 4000 mož močni prijeli trdnjavo Bilek, pa so se menda z majhno zgubo umaknili, ko je Turški posadki prišla izdatna pomoč iz Trebinja. — Različni „turški“ listi se skušajo v prinašanji novic, kakor da bi bili ustajniki v Hercegovini zgubili pogum in ločili se od Črnogorcev. Te novice pa so vse le bose, kar se bo kmalu pokazalo.

Žitna cena

v Ljubljani 11. oktobra 1876.

Hektoliter v nov. denarii: pšenice domače 8 fl. 97. — banaška 9 fl. 94. — turšice 6 fl. 80. soršice 6 fl. 77. — rži 6 fl. 40. — ječmena 4 fl. 70. — prosa 4 fl. 70. — ajde 6 fl. 50. — ovsa 3 fl. 25. — Krompir 3 fl. 5 kr. 100 kilogramov.

Kursi na Dunaji 16. oktobra.

5% metaliki 64 fl. 30 kr. Ažijo srebra 103 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 68 fl. 70 kr. Napolendori 9 fl. 94 kr.

Odgovorni vrednik: Alojzi Majer. — Tisk in založba: Jožef Blaznikovih dedičev v Ljubljani.

 Današnjemu listu je priloženo: „Farmacijske specialite Gabriel Piccolijeve lekarne v Ljubljani na dunajski cesti“.